

Inverde | Praktische plastic bijstelen

5 november 2019 om 14:06 door Robbie Goris

Het is al meermaals aan bod gekomen in deze rubriek: houten bijstelen zijn geweldig en kunststof stelen zijn in het beste geval goed zichtbaar tussen de bladeren en de takken. Meestal is een kunststof werktuigsteel gewoon een lompe knuppel met een stuk metaal aan het uiteinde dat je gegarandeerd blaren geeft. En trillingen bij de vleet. Waarna uiteindelijk de supersterke glasvezelversterkte steel toch breekt, je hem amper uit het metaal geboord krijgt en je op het containerpark nog moet betalen om er vanaf te geraken.

Hoewel, ergens in het Hoge Noorden zijn mensen er toch in geslaagd om een praktische plastic steel te ontwikkelen. Zo eentje waar je meer dan een uur mee kan zwaaien zonder de noodzaak te voelen om verwensingen te uiten.

De Finse fabrikant Fiskars is de pionier van deze stelen, die ze bijvoorbeeld in hun bekende kliefbijlen gebruiken. De merken van de Electrolux-groep (Husqvarna, Gardena) zijn de afgelopen jaren met gelijkaardige producten op de markt gekomen. Het gaat hier om holle stelen, die zodanig gemaakt zijn dat het werkende metaaldeel 'ingesloten' zit door het steelmateriaal. Een beetje zoals in het Stenen Tijdperk met ingegroeide scherpe stenen, maar dan allemaal wat moderner.

Dat brengt ons meteen bij het voordeel van deze plastic stelen waar een houten steel niet aan kan tippen: de bijlkoop kan niet loskomen. Ook niet als die een paar weken bij 50°C in een auto heeft liggen droog bakken. En volgens de fabrikanten helemaal niet door verkeerd te slaan of door er met een tractor over te rijden.

Nu allemaal goed en wel dat het spul sterk is, maar ligt het ook goed in de hand? Welnu, het oppervlak van de kunststof is lichtjes ruw gemaakt, waardoor het wat kan schuiven in je hand en je er niet snel blaren van krijgt. Zonder deze eigenschap zouden deze stelen weinig bestaansrecht hebben. De holte in de kern van de steel bespaart gewicht, en daardoor komt het zwaartepunt van het werktuig dicht bij het metaal te zitten, met als gevolg een goede slagkracht. Oh ja, en de stelen zijn gewoon recht, geen exotische geitenpoten of dubbele S-bochten waarmee je precisie verliest.

Over de vorm en het gewicht van het metalen snijgedeelte valt nog te redetwisten, maar daar ging het hier niet over. Feit blijft dat (klief)bijlen met holle plastic stelen veel waar voor hun geld bieden. De charme die ze missen tegenover hun houten evenknie is dat het er niet naar uit ziet dat ze met de jaren enig patina gaan ontwikkelen.

Tot slot, wat is er dan van de *massieve* kunststof stelen? Want u had het al begrepen, daar zal nooit een artikeltje in deze reeks over verschijnen. Enkele goede redenen: goedkoop, sterk en niet erg als je hem uitleent aan een kennis met wat mindere hand-oogcoördinatie. Niet om de perfecte kliefervaring te beleven, daarvoor moet je bij de holle stelen zijn.

Gelieve als volgt citeren: Robbie Goris (2019) Inverde | Praktische plastic bijstelen. Bosrevue 81b, 1-3.

ISSN 2565-6953 – Bosrevue 81b